

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה

התובעת י' ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) ע"י האפוטרופוס
לדין עו"ד אליק ביטר – מטעם הלשכה לסיוע
משפטי

נגד

הנתבעת ר' ס'
ע"י עו"ד רות אסרף – ממן

פסק דין

פתח דבר-

1. תביעה זו מגוללת סיפור חיים כואב וקשה של התובעת, שהינה אישה מוכת גורל שהחיים התאכזרו לה, לא פעם. מדובר באישה צעירה, פגועה בנפשה, עם קשיי התנהגות ונסיבות חיים מורכבים, ללא משפחה תומכת, כשבין לבין אף מצאה עצמה משוטטת ברחובות ללא מסגרת מתאימה וללא קורת גג. התובעת לא הייתה מסוגלת לדאוג לענייניה, הייתה מועדת לניצול, ועל כן מונתה לה הנתבעת אפוטרופוס על גופה ורכושה. התובעת אושפזה בבית חולים לאור מצבה הנפשי למשך כחודש ימים, ביום השחרור מבית החולים ובהיות התובעת בחודש שמיני להריונה, לקחה הנתבעת את התובעת וטסה יחד איתה לארה"ב; מספר שבועות אחרי, ילדה התובעת את בנה במרכז רפואי שם. התינוק שנולד נלקח מהתובעת והוצא ממשמורתה בבית החולים, בנסיבות לא ברורות, ומאז נעלמו עקבותיו. בחלוף מספר חודשים, התובעת מצליחה לחזור בגפה לארץ אך ללא בנה התינוק! כך נותרה שאלת מקום התינוק בבחינת "תעלומה גדולה", שעומדת בבסיס התביעה בה עסקינן. והשאלה היא, האם האפוטרופוסית-הנתבעת אחראית לכך?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

רקע עובדתי וטענות הצדדים-

- 1
- 2
- 3 2. התובעת , הינה ילידת 1993, רווקה, ילידת ארה"ב, יתומה מאם מגיל 9, עלתה לארץ בשנת
- 4 2003 יחד עם אביה ושלושת אחיה. מאז עלייתה גדלה התובעת במשפחות אומנה, והועברה
- 5 לאחר מכן לפנימיות ולמסגרות חוץ ביתיות . התובעת עברה לגור בבית הנתבעת בXX
- 6 באוקטובר 2012 כמעשה חסד, והנתבעת דאגה וטיפלה בתובעת.
- 7
- 8 3. בין לבין, התובעת ניהלה מערכת יחסים ללא נישואין עם מר י.ט. והתגוררה לסירוגין בבית
- 9 אימו גב' י.ט., ממערכת יחסים זו נולד בתאריך 5/12/14 הקטין "נ"; הנמצא כיום במשפחת
- 10 אומנה אצל אחותו של י' .
- 11 מערכת היחסים בין התובעת לבן מר י' היתה בלתי יציבה , מעורערת, מורכבת, לא ברורה
- 12 ואף לא בטוחה לעתים, ידעה עלויות ומורדות והתאפיינה בפרידות חוזרות ונשנות, כך
- 13 שהתובעת היתה הולכת ובאה מבית י' ט. לבית הנתבעת לסירוגין, כשבין לבין אף נמצאה
- 14 משוטטת ברחובות ללא מסגרת מתאימה .
- 15
- 16 4. הנתבעת הגישה במסגרת תיק א"פ 13355-02-15 בקשה להתמנות כאפוטרופוס על גופה
- 17 ורכושה של התובעת . הנתבעת הציגה את עצמה כנציגה של עמותת "XX", עמותה לטיפול
- 18 ושיקום נפגעי נפש, עובדת ללא שכר תוך עזרה לציבור החרדי בארגון צדקה גדול, היא צירפה
- 19 לבקשה תעודה רפואית לפיה הנתבעת אינה מסוגלת לטפל בעצמה בצורה תקינה וישנה פגיעה
- 20 בשיפוט ותובנה לקויה. לאחר הגשת תסקיר מטעם לשכת הרווחה בעיריית XX והסכמת ב"כ
- 21 היועמ"ש ניתן ביום 12/5/2015 צו המורה על מינוי הנתבעת כאפוטרופוס על גופה ורכושה
- 22 של התובעת.
- 23
- 24 5. בתאריך 13/1/16 הוצאה התובעת ע"י האפוטרופוס- הנתבעת, מהארץ לארה"ב, בהיותה
- 25 בחודש שמיני להריונה, ביום 8/2/16 נולד לתובעת בנה הקטין "ש" " בארה"ב. הקטין "ש" "
- 26 נלקח מיד לאחר הלידה והוצא ממשמורת התובעת, ומאז לא ידוע מה עלה בגורלו; התובעת
- 27 חזרה לארץ בסמוך ל6/9/2016, והגישה תלונה במשטרה נגד הנתבעת בעניין זה.
- 28
- 29 6. ביום 29/9/2016 הגישה התובעת את התביעה שבנדון נגד הנתבעת לפיצוי בגין הנזקים
- 30 שנגרמו לה עבור הוצאת התינוק ממשמורתה. לשיטת התובעת, היא הוצאה ע"י האפוטרופוס

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

הנתבעת מהארץ לארה"ב, בהיותה בחודש שמיני להריונה, ללא הסכמתה ובניגוד לרצונה; לאחר הלידה היא אולצה ואוימה ע"י הנתבעת, לחתום על מסמכי הסכמה למסירת בנה הקטין לאימוץ לידי רשויות הרווחה בארה"ב בניגוד לרצונה, תוך כפיה, עושק הטעיה וניצול מרות וקרבה, וזאת בזמן היותה בלתי כשירה משפטית ורפואית. התובעת עותרת לחייב הנתבעת לפצות אותה בגין כל הנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו לה בסך של 1,000,000 ₪.

7. הנתבעת הגישה כתב הגנה והכחישה כל אחריות לעניין הוצאת התינוק ממשמורת התובעת וביקשה לדחות את התביעה נגדה. לשיטתה, כל פעולותיה נעשו על פי חוק וע"פ צו המינוי, היא היחידה שדאגה באמת לתובעת, היא טיפלה בה כבר מ-2012, היא שימשה לה בהמשך גם אפוטרופוס ודאגה למצבה. התובעת גילתה לאורך כל הדיונים את רצונה להיות עם הנתבעת, כן התובעת אף בקשה למחוק את התביעה נגד הנתבעת. מצבה הנפשי של התובעת התדרדר כי, הייתה נתונה לניצול מיני וכלכלי מתמיד של משפחת ט'. התובעת יצאה לארה"ב בהסכמתה ולבקשתה לפתוח דף חדש בחייה הרחק מ-י.ט. וממשפחתו, כחלק מתוכנית שיקום לחייה. הנתבעת מכחישה בתוקף טענות למעשה חטיפה מתוכנן ולסחר בעובר. לא הייתה לנתבעת כל מעורבות בעניין התינוק; ואין כל עילה כנגד הנתבעת בעניין זה. התובעת עצמה הצהירה כי איננה רוצה לגדל את התינוק כפי שהצהירה לגבי הילד הראשון וכי ברצונה למוסרו לאימוץ.

8. התובעת והנתבעת הגישו תצהיר עדות ראשית ונחקרו בפניי ביום 28/1/2019; בהמשך הצדדים הגישו סיכומים בכתב.

הליכים נוספים-

9. בין לבין, ועל רקע טענות כנגד תפקודה של הנתבעת כאפוטרופוס הגישה גב' י.ט. אימו של בן זוגה של התובעת, תביעה למינוי אפוטרופוס נוסף במסגרת תיק 10249-07-15. ביום 28/9/2016 ניתנה החלטה ע"י בית המשפט המורה על ביטול מינוי הנתבעת כאפוטרופוס על התובעת, ובפרט לאור תפקודה והתנהלותה בעניין נסיבות נסיעה לארה"ב והיעלמות התינוק, ותחת זאת מונתה עמותת "גג לחוסה ולנזקק" כאפוטרופוס על גופה ורכושה של התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

10. התובעת הגישה תביעה "להשבת תינוק חטוף" נגד הנתבעת ופרקליטות המדינה במסגרת תמש 64438-09-16 ; בה היא מייחסת לאפוטרופוס -הנתבעת מעשה חטיפת העובר, סחר בו והעברתו לאימוץ. בית משפט זה הורה בפסק דין מיום 3/11/2016 על מחיקת תביעה זו שכן לא ניתן להגיש תביעה לפי אמנת האג , מהטעם שהתובעת ילדה בארה"ב ואין מדובר בחטיפת ילד .

11. התובעת הגישה עתירה לבית משפט העליון, נגד מדינת ישראל, ונגד -האפוטרופוסית הנתבעת למתן צו הביאס קורפוס להחזיר את התינוק לישראל ; בגצ 7981/16. במסגרת עתירה זו הודיע האפוטרופוס הכללי כי החליט להצטרף כאפוטרופוס לדין "נוסף" בעניינה של התובעת, לצורך ההליכים המשפטיים שיש להגיש ולנהל בארה"ב בפרשה זו. והעתירה נמחקה בהמשך.

12. בהמשך, ובמסגרת תיק (אפ 14794-11-18) . מינה בית משפט זה את האפוטרופוס הכללי כאפוטרופוס נוסף לצד עמותת גג לנזקק ולחוסה לייצוג התובעת מול הגורמים הרלוונטיים , לצורך בירור מקום הימצאותו של התינוק והשבתו ארצה.

מצב משפטי-

13. לפי סעיף 33(4) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, רשאי בית המשפט למנות אפוטרופוס לאדם אחר שאינו יכול, דרך קבע או דרך ארעי, לדאוג לענייניו, כולם או מקצתם, ואין מי שמוסמך ומוכן לדאוג להם במקומו.

14. מינוי אפוטרופוס לאדם יש בו משום פגיעה והצרה של האוטונומיה הנתונה לאדם. אין רואים אותו עוד כמי שיכול ורשאי לדאוג לענייניו שלו באופן עצמאי, אלא מפקידים אחר על ענייניו, כולם או חלקם, על מנת להגן על האינטרסים שלו ולהבטיח את טובתו (ראה עא 4377/04 גל גורן נ' אביבה מירז) .

15. באשר לתפקידיו של אפוטרופוס אחר, קובע סעיף 39 לחוק, (א)אפוטרופוס שאינו של קטין או של פסול-דין חייב לדאוג לעניינים שנמסרו לו על-ידי בית המשפט ולפעול לשמירת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל" (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

הזכויות, האינטרסים והצרכים של האדם ולקבל החלטות בקשר אליהם והכול בהתאם להוראות פרק שלישי¹.

במסגרת תיקון מס' 18 הוסף פרק שלם בעניין דרכי פעולה של אפוטרופוס כלפי אדם שמונה לו אפוטרופוס. למותר לציין כי בעבר, סעיף 41 לחוק קבע חובה לנהוג במסירות כדרך שאדם מסור היה נהג בנסיבות העניין; סעיף זה בוטל, ותוכנו שלוב בפרק שלישי 1 לחוק הכשרות שם נקבעו עקרונות ודרכי פעולה של אפוטרופוס: סעיף 67(א) קובע:

"אפוטרופוס חייב לפעול בשקידה, במיומנות, במסירות ובלא התרשלות, ולנהוג בתום לב לשמירת עניינו של האדם שהוא אפוטרופסו ולא לטובת עניינו שלו".
ועוד הוראות רבות כמפורט סעיפים 67 ו-67 ח.

16. בין עקרונות ודרכי פעולה של האפוטרופוס ביחס לאדם שמונה לו אפוטרופוס, בולטת המגמה לשתף את האדם בהחלטות הנוגעות אליו; כן על האפוטרופוס לחתור לשמירת העצמאות והאוטונומיה של האדם, ולשמור על פרטיותו, כן נמצא עקרון כיבוד רצון של אדם. סעיפים 67, 67ז, 67ח מפרטים חובתו של האפוטרופוס בדרך קבלת ההחלטות, בעניין האדם שמונה לו אפוטרופוס וחובתו לשמירת מידע.

17. העיקרון המנחה את בית משפט, הוא טובתו של האדם שמונה לו אפוטרופוס; סעיף 80 לחוק הכשרות מגדיר: "טובתו" של אדם – מכלול הזכויות, האינטרסים והצרכים של האדם;

18. סעיף 57 לחוק הכשרות קובע את אחריות האפוטרופוס: האפוטרופוס אחראי לנזק שגרם לאדם שהוא אפוטרופסו או לרכושו. בית המשפט רשאי לפטר מאחריותו, כולה או מקצתה, אם פעל בתום לב ונתכוון לטובת אותו אדם. האפוטרופוס אינו נושא באחריות אם פעל בתום לב לפי הוראות בית המשפט או קיבל אישור, אם מראש ואם למפרע.

מעבר לכך, בדיני נזיקין, נקבעו שתי עוולות העיקריות הרלוונטיות לאחריות האפוטרופוס הן רשלנות כאמור בסעיף 35 לפקודת נזיקין, והפרת חובה חקוקה "סעיף 63 לפקודת נזיקין.

דיון והכרעה-

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

19. בדיון מיום 28/1/2019 הסכימו ב"כ הצדדים כי, תיק אפוטרופוס 13355-02-15 ותיק 10249-07-15 לרבות העדויות של התובעת והדברים אשר מסרה לפרוטוקול, יהוו חלק מחומר הראיות בתיק שבנדון. (עמ' 22ש3-1).
20. תחילה אסיר מדרכי את הטענה כי, התובעת ביקשה למחוק את התביעה נגד הנתבעת.
- הבקשה של התובעת למחוק את התביעה-
21. ביום 5/3/2017 הגישה התובעת בקשה בכתב יד למחיקת התביעה נגד הנתבעת, לשיטתה מה שדיווח עו"ד אליק ביטר לבית המשפט אינו נכון, היא נמצאת אצל הנתבעת שהיא היחידה שדואגת לה, היא מגישה את הבקשה בלי לחץ, והיא מבקשת לבטל התביעה נגד הנתבעת ולסגור את התיק. התובעת אף ביקשה לבטל את העתירה שהוגשה בבג"צ ואת צווי עיכוב היציאה מהארץ שהוצאו נגד הנתבעת בתיק זה.
22. ביום 3/4/2017 ניתנה החלטה מפורטת במסגרת א"פ 10249-07-15 ובקבעתי כי, אין להורות על מחיקת התביעה, שכן אין מדובר בבקשה עצמאית מובנת המבטא את עמדתה האמתית של התובעת, אלא באה בעקבות דרישה נצלנית של הנתבעת אשר מחזיקה בתובעת כבת ערובה ומבקשת ממנה לבטל את התביעות נגדה, בכדי שתקבל אותה בביתה ותטפל בה, בעת שהתובעת היתה ללא מסגרת מתאימה ומחוסרת קורת גג.
- בנוסף, בהתאם לחוות דעתו של ד"ר ארטאשו פשיניאן, פסיכיאטר מומחה מטעם בית המשפט מיום 7/3/2017 אשר הוגשה במסגרת תיק א"פ 10249-07-15, התובעת סובלת מתהליך סכיזופרני לא מאורגן ולאור מצבה הנפשי, סימני ליקוי בולטים, קושי בקבלת החלטות, ופגיעה בכושר שיפוט, היא זקוקה לאפוטרופוס על גופה ורכושה; וכן היא לא מסוגלת להביע עמדה לגבי מינוי אפוטרופוס. כך שגם במצב זה, ספק רב אם התובעת היתה מסוגלת, אם בכלל, להביע עמדה לענין המשך ניהול התביעה, ובפרט עת הבקשה למחיקת התביעה הוגשה ביום 5/3/2017 סמוך למתן חוות הדעת.
23. בהקשר זה אציין כי, בעקבות חזרת התובעת לארץ בתאריך 6/9/16 או בסמוך לכך, היא שהתה בביתה של י.ט ב- XXX. בין לבין, שוב התגלעה בעיה לגבי מקום המצאות התובעת והיא לא השתלבה בכל מסגרת שהותאמה לה, וחיפשה אך ורק מקום למגורים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

ביום 28/3/17 התובעת עצמה הופיעה על דעת עצמה באולם בית משפט, בלי שהיה קבוע דיון, ומסרה כי לא רוצה להיות בהוסטל ולא בחוץ. בשל חשיבות הדברים אביא להלן קטעים מדברי התובעת בפני בית המשפט, בהתאם להחלטה בעקבות כך:

"היום בעת הפסקה בין הדיונים בשעה 10:30 נכנסה לאולם גב' י' ל' (התובעת כאן) ומסרה לי כי היא מתגוררת בהוד השרון אצל אישה זקנה, היא לא רוצה להיות שם, שם היא שכבה עם גבר וזה לא נוח לה והגיעה במונית לנצרת עילית ושהתה הלילה אצל גב' ר.ס.

י' (התובעת כאן) מסרה כי ר' (הנתבעת כאן) לא רוצה לארח אותה שכן היא מגישה תביעה נגדה, וכי ר' מבקשת ממנה לבטל את התביעות נגדה ורק אז תקבל אותה לביתה. י' מסרה כי טוב לה אצל ר' והיא רוצה להשאר אצלה, וגם טוב לה אצל י.ט. (אמו של בן הזוג) והיא רוצה להיות אצלה, אבל הבעיה ש- י' (בן הזוג) לא רוצה אותה, ועל כן י.ט. לא רוצה לארח אותה מאחר והיא חוששת ש- י' יפגע בה.

עוד מסרה י' (התובעת) כי היא לא רוצה להיות בהוסטל, היא לא רוצה להיות בחוץ כי כל הזמן שוכבים איתה גברים, והיא רוצה להיות אצל ר' (הנתבעת) שם היא יותר שמורה".

24. התובעת עצמה לא ידעה לומר מה היא רוצה, פעם מסרה בדיון 20/3/17 כי "נכון שאני שלחתי הודעה לבית משפט שאני רוצה לבטל את התביעה נגד הנתבעת אבל זה בגלל שהנתבעת אמרה לי לעשות זאת" (עמ' 34 ש2-1 דיון 20/3/17). בהמשך בדיון 3/4/2017, התובעת מסרה כי רוצה לבטל את התביעות נגד הנתבעת לרבות תביעת נזיקין בה עסקין, רק בשביל להיות בקרבת ובטיפול הנתבעת ולהיות אצלה בבית ולדבריה רק הנתבעת דואגת לה. התובעת, בהיותה נסערת, חזרה על עמדתה זו פעם אחר פעם (עמ' 44, 47, 48) הנתבעת בעצמה מסרה כי אינה רוצה לקבל את התובעת בביתה כי זו תובעת אותה (דיון 20/3/17 עמ' 39) ובהמשך אף מסרה מפורשת כי רק אם תבוטל תביעה נגדה תהיה מוכנה לעזור ולקבל את התובעת (דיון 3/4/17 עמ' 48 ש24-27)

התרשמתי כי, היחסים בין התובעת לבין הנתבעת הפכו בשלב מסוים ליחסי תלות שלא מונעים אך מתוך דאגה ועזרה. ניכר היה כי התובעת מושפעת מהנתבעת, כשהיא מאמינה שרק הנתבעת יכולה לספק לה מקום מוגרים בטוח, וממקום זה באה דרישתה לבטל את התביעה.

25. אעיר כי, בהמשך ולאור מצבה של התובעת, כשהיא בורחת מכל מסגרת/מקום שנשלחת אליו; כשהיא מוצאת עצמה בסיטואציות של ניצול מיני ע"י הגברים ומשמשת כפיתיון וטרף קל לכל עובר אורח, ולאור מצבה הנפשי כשאיין לה יכולת לווסת את התנהגותה ולפעול מתוך

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל" (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

שיקול דעת ואחריות על גופה ורכושה, הורה בית המשפט בהחלטה מיום 20/5/18 על השמטה של התובעת במעון "XX" גם ללא הסכמתה. צו זה ניתן בהתחשב בעובדה כי אין לתובעת קורת גג וכי השארתה ללא קרות גג וללא קבלת טיפול והשגחה יסכן את שלומה ובטחונה.

נסיבות נסיעה לארה"ב והיעלמות עקבותיו של התינוק שם-

גרסת התובעת

26. התובעת מסרה את גרסתה לעניין נסיבות הנסיעה לארה"ב במספר הזדמנויות. התובעת, מסרה תצהיר מיום 5/6/18, העידה בפני בדיון 28/9/16 (10249-07-15 תמ"ש-56638-09-16), שבועיים לאחר חזרתה לארץ, ונחקרה בפני בדיון 28/1/2019 במסגרת תביעה בה עסקין תמ"ש-56638-09-16. ניתן לסכם את גרסתה של התובעת כי, היא השתחררה מבית החולים הפסיכיאטרי XX שם שהתה כחודש ימים, היא הייתה בחודש השמיני להריונה, היא הוצאה מבית החולים ע"י גב' ש.ד. אשר עובדת עם הנתבעת והיא שכנעה אותה לנסוע. התובעת הסכימה לטוס לארה"ב כי רצתה לשכוח מהמוסד הפסיכיאטרי ב-XX תוך הבטחה שהיא תוחזר לארץ. גב' ש' לקחה אותה ישירות לשדה התעופה, שם חיכתה לה הנתבעת, בשדה התעופה קנו לה מזוודה ובגדים והיא טסה עם הנתבעת לארה"ב ביום . בהגיע התובעת לארה"ב, שהתה אצל משפחת "ב", והנתבעת חזרה לארץ. בתאריך 8/2/16 ילדה התובעת את בנה הקטן "ש" בנייתוח קיסרי במרכז רפואי XX במדינת ניו-יורק. התובעת ראתה את בנה התינוק פעם אחת בלבד לאחר הלידה ומיד נלקח ממנה ומאז לא ראתה אותו; היא הוחתמה תוך אילוץ ואיום מצד הנתבעת, על מסמכים שלא הבינה את משמעותם, ולמיטב ידיעתה מדובר במסמכים למסירת בנה התינוק לאימוץ. לטענת התובעת, הנתבעת אשפזה אותה במוסד פסיכיאטרי בתוך מרכז רפואי, ללא הסכמתה והנתבעת שוב חזרה לארץ. לאחר הלידה, היא שהתה אצל משפחה אחרת. שם נזנחה ומצבה התדרדר עד שהצליחה ליצור קשר עם משפחת בן הזוג ולחזור לארץ. בסמוך ליום 6/9/18. היא חזרה לישראל ובתאריך 19/9/16, היא הגישה תלונה במשטרת ישראל נגד הנתבעת .

גרסת הנתבעת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

27. הנתבעת הגישה תצהיר מיום 21/1/2019. העידה ביום, 12/4/2016, 28/9/2016 ונחקרה בדיון מיום 28/1/19.

לשיטת הנתבעת, על מנת להרחיק את התובעת מבן זוגה ומשפחתו אשר ניצלו אותה מינית וכלכלית הועלה ע"י בנות הדודות של התובעת הנמצאות בארה"ב, רעיון הנסיעה לארה"ב וניסיון הכנת תוכנית טיפולית שם, מקום לא יכול בן הזוג להגיע אליה, ולכן היה חשוב שהדברים יהיו בסוד. ולא היה מדובר "מעשה חטיפה וסחר בעוברים מתוכנן".

הנתבעת הוציאה לתובעת דרכון אמריקאי שנה קודם יציאתה, הוכנה תוכנית טיפול מקיפה בארה"ב; בתוך זה התברר כי התובעת בהריון, אך הנתבעת סברה כי בכל זאת יש הפעיל את התוכנית לטובת הנתבעת.

28. הנתבעת קיבלה שיחה מבית חולים הפסיכיאטרי "XX" כי התובעת משתחררת, ובמצב זה, לא היה מקום לתובעת ללכת אליו אלא הרחוב שכן, בן הזוג הודיע לתובעת שהוא לא מוכן שתבוא אליו, אז הוחלט להוציא לפועל את תוכנית השיקום ולנסוע לארה"ב. התובעת הסכימה מרצונה החופשי לנסוע ללא לחץ ואיומים.

מבית החולים הגיעה התובעת ישירות לשדה תעופה; התובעת והנתבעת נסעו יחד לארה"ב. הנתבעת הצהירה כי חזרה לארץ לאחר מספר ימים בתאריך 13/2/16 קבלה הודעה שהתובעת ילדה ומיד יצאה לארה"ב, שהתה עם התובעת וחזרה ארצה לאחר שרשויות הרווחה בבית חולים התערבו והתובעת אושפזה במחלקה סגורה בשל הפרעות התנהגות. לשיטת הנתבעת, לא הייתה מצדה כל התערבות בעניין התינוק ולא ידעה כלום בעניינו. היא דאגה לתובעת גם לפני הלידה וגם אחריה.

הכרעה

29. תחילה אציין את העובדות שאין עליהן מחלוקת, כפי שעולה מטענות שני הצדדים:

א. טרם הנסיעה, התובעת הייתה מאושפזת בבית חולים במחלקה לבריאות הנפש ב-XXX כחודש ימים. מיד עם השחרור לקחה אותה גב' ש' ד' לבקשת הנתבעת מבית החולים לשדה תעופה שם נפגשה עם הנתבעת.

ב. בשדה תעופה נרכש לתובעת בגדים ומזוודה;

ג. בתאריך 13/1/16 נסעה התובעת בהיותה בחודש השמיני להריונה, יחד עם הנתבעת לארה"ב.

ד. בארה"ב, נשארה התובעת אצל משפחת "ב" עד הלידה. הנתבעת נשארה עם התובעת, למשך "ימים ספורים" וחזרה לארץ.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

32. מנגד, הנתבעת הותירה בי רושם שלילי ביותר, מסרה עדות מתחמקת, מתפתלת ובלתי אמינה, בגרסתה נפלו סתירות ופגמים מהותיים, כפי שיפורט בהמשך.
- הנתבעת שימשה כאפוטרופוסית על הנתבעת והסיעה אותה לארה"ב; לשיטתה, היא דאגה לתובעת שם והכינה תוכנית שיקום בשבילה. בנסיבות אלה אמור להיות ברשותה של הנתבעת מלוא המידע לעניין הנסיבות שהביאו לכך שהתינוק יוצא ממשמורת התובעת. אך הנתבעת, ובחוסר אדישות, אחריות ואכפתיות בחרה לא להביא שום ראיה, מסמך או עדים בעניין זה, מעדותה ניכר כי, היא מנסה להיתמם ואף נמנעת במתכוון למסור פרטים ומידע חיוני הנמצא בידיעתה, בחרה לגלות טפח ולהסתיר טפחיים והדבר אומר דרשני! ונזקף לחובתה.
- הנתבעת הפרה בכך את חובתה בהתאם לאמור בסעיף 67.ח.א) לחוק הכשרות הקובע: **"אפוטרופוס ישמור תיעוד לגבי החלטות מהותיות שקיבל בשמו של האדם שהוא אפוטרופוסו ולגבי פעולות שפעל בענייניו"**.
- כאן יש להזכיר גם הכלל הנקט על ידי בית המשפט מימים ימימה, שאם בעל דין נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, הייתה פועלת נגדו. הדברים נכונים בשים לב לכך שמדובר ב"ראיות" רלוונטיות וחיוניות מאוד; וככל שהראיה יותר משמעותית, כך רשאי בית המשפט להסיק מאי הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה. (עא 548/78 פלונית נ' פלוני, פ"ד לה(1) 736).
33. נסיבות הנסיעה לארה"ב-
- סיבות הנסיעה לארה"ב, מבחינת המועד והמטרה, כשלעצמן, מעלות תהיות וסמני שאלה רבים, וחשש כי רב הנסתר על הגלגל.
- הדחיפות והבהלה בהסעת התובעת לארה"ב, מיד וישירות לאחר שחרורה מבית חולים הפסיכיאטרי "XX" בו שהתה כחודש ימים! ישירות לנמל התעופה, ושם נקנו לה בגדים ומזוודה אומר דרשני. הנתבעת קיבלה הודעה מבית חולים מלפני "שבוע" על כך שהתובעת אמורה להשתחרר (עדותה עמ' 1631)!! דבר המתיישב יותר עם האפשרות כי נסיעה זו "תוכננה" מראש ע"י הנתבעת עצמה ועובדה שהיא רכשה כרטיסי טיסה וחיכתה לתובעת בנמל התעופה. התובעת הייתה בחודש השמיני להריונה, והנתבעת לא התייחסה האם רכשה כרטיסי הלוך וחזור לנתבעת, לאיזה מועדים ומה עם התינוק שיוולד.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

בנוסף, מעדויות הצדדים עולה כי הנתבעת הוציאה לתובעת דרכון. לשיטת הנתבעת הדרכון הוצא כשנה לפני הנסיעה ועוד בטרם כניסת התובעת להיריון וזו הוכחה לכך שלא היה מדובר במעשה חטיפה וסחר בעוברים מתוכנן. מעדות התובעת עולה כי, הייתה עם הנתבעת וגב' שיד בקונסוליה להוציא דרכון אמריקאי. לדבריה: **"לא רצית לטוס, אבל היא לקחה אותי להוציא דרכון"**, (עמ' 22 ש 20-32).

לא הובאה בפני כל ראיה מתי הוצא דרכון לתובעת, אך העובדה כי, הנתבעת דאגה להוציא דרכון לתובעת מחזקת הטענה כי נסיעה זו הייתה מתוכננת מראש ע"י הנתבעת.

34. הסכמת התובעת לנסיעה-

הנתבעת מנסה להתנער מהאחריות למעשיה, בטענה כי התובעת הסכימה מרצונה החופשי לנסוע לארה"ב ללא לחץ וכפייה. אמנם התובעת העידה כי נסעה עם הנתבעת לארה"ב, בהסכמתה וללא איום, והיא לא "נחטפה", (עמ' 23), אך בנסיבות שהוכחו בפניי לא ניתן לומר כי, ההסכמה של התובעת הייתה אמתית, מודעת ומובנת, אלא שהתובעת מילאה אחר בקשתה של הנתבעת מחוסר ברירה. אפרט:

א. כאמור, התובעת הייתה מאושפזת בבית חולים פסיכיאטרי למשך חודש ימים, לא היה לה טוב שם ורצתה בכל מאודה רק לצאת מבית החולים, אך לא היה לה לאן ללכת, אין לה קורת גג ואין לה מקום מגורים (עמ' 23 שורות 8-1), כך שהיא הייתה תלויה בחסדיה של הנתבעת שהינה האפוטרופוס עליה.

ב. היחסים בין התובעת לנתבעת ידעו שינויים, פעם היו קרובים ושררו יחסים טובים של דאגה וטיפול, ופעם היחסים התערערו, כך למשל ביום 12/6/2015 תקפה התובעת את הנתבעת בביתה ובגין כך הגישה הנתבעת תלונה במשטרה נגד התובעת; הנתבעת אף הורשעה במעשה התקיפה במסגרת ת.פ. 69493-11-16. מכלל התסקירים והדיווחים שהוגשו לתיק ניתן לקבוע כי, היחסים היו יחסי "תלות" של התובעת בנתבעת כמי שמטפלת בה ומספקת לה מקום מגורים. בין התובעת לנתבעת היו יחסי כוחות לא שוויוניים, מצד אחד מצבה הנפשי של התובעת, חוסר היציבות בחייה, חוסר יציבות במערכת היחסים הזוגית עם בן זוגה, העדר מקום מגורים קבוע אחד, העדר קשר עם משפחתה; כאשר מאידך, נמצאת הנתבעת שהיה לה כוח רב, בידה מופקד ענייניה של התובעת שנתנה בה אמונה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

ושמה בה מבטחה, ובפרט שהיא מונתה כאפוטרופוס עליה. בשל נסיבות אלה, הפכה
התובעת ל"תלותית" בנתבעת ומושפעת ממנה, כשהיא מאמינה כי רק הנתבעת
יכולה לדאוג לה ולספק לה מקום בטוח.
מעדות הנתבעת עצמה עולה כי זו מודעת למצבה של התובעת; הנתבעת אישרה
בעדותה כי התובעת עם אבחנה של סכיזופרניה והאבחנה הרפואית שלה קשה והיא
נתונה להשפעה לכל מיני דברים. (עמ' 31-4-2).

ג. מעדות הנתבעת עצמה עולה כי, היא לא שיתפה את התובעת בטרם הנסיעה לעניין
תקופת הנסיעה או התוכנית לשהייה בחו"ל, היא עשתה זאת במהרה, במחטף וללא
שנתנה לתובעת הסבר המותאם למצבה הנפשי, או זמן למחשבה, וכך העידה:

"ש. את סיפרת לה מה משך נסיעה מתוכנן?
ת. לא היה לנו זמן לדבר על זה בכלל, אבל היא דאגה להגיד לי שהיא סומכת
עלי שלא אהיה ברחובות, אם הייתה חשובת שאני הוכלת לעשות לה משהו
לא היתה נוסעת.

ש. לא סיפרת לה משהו?
ת. לא סיפרתי לה, ... (עמ' 32-10-3)

הנתבעת הפרה בהתנהלותה את ההוראה בסעיף 167(א) לחוק הכשרות המשפטית
והאפוטרופסות הקובעת:
"האפוטרופוס ישמע את דעת האדם שהוא אפוטרופוסו, ישתפו בכל עניין והחלטה
הנוגעים אליו ויטייע עמו, אם ניתן לברר את דעתו; לשם כך ימסור האפוטרופוס לאדם
את המידע הדרוש לו, לרבות מהות העניין נשוא ההחלטה או הפעולה, החלופות
האפשריות, היתרונות והחסרונות שבבחירת כל אחת מהן ואת המלצתו של האפוטרופוס,
אם ישנה, והטעמים ביסודה".

ד. התובעת אף מסרה כי "אני רציתי שהתינוק יולד בארץ ואני אוכל לראות אותו
ויוכל לגדול עם אחיו, ושיהיה במשפחה והכל" (דיון 28/9/16 עמ' 20-1). הנתבעת
פעלה, אפוא, בניגוד לרצונה של התובעת שרצתה ללדת בארץ והתינוק יגדל עם אחיו
נ', ובכך הפרה את הוראות סעיף 167(ב) לחוק הכשרות, המחייב אפוטרופוס לכבד
רצונו של האדם שמונה לו, בעת קבלת ההחלטות בעניינו.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

ה. גם אם התובעת הסכימה לנסיעה הרי בנסיבות כמפורט לעיל אין הדבר פוטר את
הנתבעת מהאחריות, ועליה להוכיח כי פעלה ובשים לב "לכוח" שבתפקידה "
לטובת התובעת בלבד.
התובעת לא הוכיחה כי הפעולה של הנסיעה לארה"ב היתה לטובת התובעת, כפי
שיפורט להלן.

35. תוכנית שיקום לתובעת בארה"ב-

הנתבעת טענה כי מטרת הסעת התובעת לארה"ב הייתה במסגרת תוכנית שיקום ובמטרה
להרחיק את התובעת ממשפחת בן זוגה, אשר ניצלו אותה כלכלית ומינית.
אך מלבד העלאת הטענה, הנתבעת לא הביאה כל בדל ראיה להוכחתה, ואף בגרסתה ופלו
פגמים וסתירות.

א. ראשית, לא הוכח בפני ולא שוכנעתי כי התובעת הייתה מנוצלת ע"י משפחת בן זוגה.
נכון שמערכת יחסים בין התובעת לבין בן זוגה הייתה מורכבת וידעה פרידות חוזרות
ונשנות, אך לא הוכח כי זו הגיעה עד כדי מצב של "שליטה וניצול" מצד בן זוגה
ואמו, כפי שניסתה הנתבעת להראות. יש לזכור גם כי בנם המשותף של התובעת ובן
זוגה, נמסר למשפחת אומנה אצל אחותו של בן זוגה, והתובעת מקיימת קשר עם
הקטין, דבר שיש בו ללמד על דאגה ואכפתיות מצד משפחת בן זוגה לצרכיה של
התובעת.

גם היחסים בין גב' יי אמו של בן הזוג לבין התובעת, היו טובים, מבוססים על חיבה
ודאגה אמיתית וכנה; יי בקשה להתמנות כאפוטרופוס לתובעת; יי קיבלה את
התובעת בביתה לפני נסיעתה לארה"ב וגם כשחזרה לארץ, דאגה לה, ראתה בעין
טובה את הקשר בין התובעת לבין בנה ראה (אפ 10249-07-15 דיון 11/2/16 עמ' 3-4;
דיון 20/3/2017 עמ' 34; ראה דיון 3/4/17 עמ' 46, ודיון 8/5/18 עמ' 60 אפ 10249-07-15;
התובעת בתורה מסרה כי, רוצה להיות אצל יי אשר דואגת לה, מבינה אותה, וכי כיף
וטוב לה אצלה (ראה דיון 28/9/16 עמ' 20, דיון 20/3/2017 עמ' 33). יש לציין כי גב' יי
היא זאת אשר דאגה לתובעת והגישה בתאריך 6/7/15 תביעה נגד היועמ"ש וגד
הנתבעת זאת להורות על מסירת מידע באשר למקום המצאה של התובעת וכל ענין
הנסיעה לארה"ב.

ב. הנתבעת לא הביאה כל מסמך או ראיה, לעניין "התוכנית הטיפולית המקיפה
בארה"ב לשיקום חיי התובעת, כטענתה. בדיון 28/9/16 (עמ' 17ש29) מסרה הנתבעת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

- 1 באופן כללי על תוכנית שיקום יוקרתית אך מבלי להביא כל ראייה לכך. אין בפני שום
- 2 פרטים לעניין התוכנית הנטענת, עלות, מקום שהייה של התובעת, האחראים על
- 3 התובעת וכו'.
- 4
- 5 ג. הנתבעת נתנה גרסה בלתי עקבית וגרסאות סותרות באם הייתה תוכנית גם לגבי
- 6 התינוק שיוולד.
- 7 הנתבעת מסרה תחילה כי הייתה תוכנית שהתובעת וגם התינוק יחיו בארה"ב.
- 8 (עמ' 19-10). בהמשך חקירתה מסרה כי לא תוכנן מה יהיה עם התינוק שיוולד;
- 9 לשיטתה לא ידעה אם התובעת יכלה לדבר על ענין זה בהתחשב במצבה הנפשי
- 10 והטלטה שעברה, כשנזקרה לרחובות, והיותה לא מאוזנת (עמ' 21-16). קרי
- 11 הנתבעת הייתה מודעת למצבה הנפשי הקשה של התובעת וכי אינה מסוגלת לקבל
- 12 החלטות בעניין זה, והדבר מחזק עוד יותר את אחריותה של הנתבעת עצמה.
- 13
- 14 ד. הנתבעת עצמה אינה מדייקת ביוזמה לרעיון זה של תוכנית השיקום, פעם טוענת כי
- 15 זה רעיון של בנות הדודות של התובעת בארה"ב, ובאותה נשימה טוענת גם כי זה
- 16 רעיון של התובעת עצמה לחזור לארה"ב.
- 17 מעדות התובעת עצמה התברר כי אכן יש לה בנות דודים בארה"ב, אך הקשר איתן
- 18 הוא רופף, שתיים ביקרו אותה כשהייתה בארה"ב, אך הן לא הסכימו לקבל אותה
- 19 והיא התארכה אצל משפחה אחרת. (עמ' 25-15) (דיון 28/9/16 עמ' 17-18).
- 20
- 21 ה. במקרה כזה, מאחר ועל פי הנטען ע"י הנתבעת הוכנה תוכנית שיקום עבור התובעת
- 22 בארה"ב, היה על הנתבעת כאפוטרופוס, להתייעץ עם גורמים מקצועיים, עם שירות
- 23 הרווחה ואו רופא פסיכיאטרי לענין התוכנית בארה"ב.
- 24 בהתאם לאמור בתסקיר לשכת רווחה מתאריך 2/2/2016, הנתבעת לא עדכנה את
- 25 שירות הרווחה ולא את בית המשפט בעניין תוכנית השיקום ובעניין הנסיעה לארה"ב
- 26 לפני הנסיעה בתאריך 13/1/16. אלא מה, רק לאחר שבג' יי (אמו של בן הזוג) נקטה
- 27 בהליך וביקשה לברר מקום הימצאותה של התובעת, ובעת שרשויות הרווחה וב"כ
- 28 היועמ"ש חיפשו את הנתבעת ואת התובעת, הודיעה הנתבעת ביום 24/1/2016
- 29 לעו"ס משפחה כי, בתאריך 13/1/6 היא טסה יחד עם התובעת לארצות הברית
- 30 לביקור אצל הדודה של התובעת. הנתבעת לא התייחסה ולא ציינה בפני העו"ס שום

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

תוכנית שיקומית. וגם לגורמים בלשכה הרווחה, לא היה ברור מה צפוי להיות משך
שהותה של התובעת בארה"ב, והאם היא עתידה לשוב לישראל ומתי.

36. מצב התובעת בארה"ב-

א. הנתבעת שהתה עם התובעת למספר ימים בארה"ב ולאחר מכן השאירה אותה שם
וחזרה לארץ. אחרי הלידה, נסעה הנתבעת שוב לארה"ב ל"מספר ימים", בקרה את
התובעת בבית חולים, ושוב חזרה לארץ לאחר שהשאירה את התובעת בבית החולים
מאושפזת במחלקה פסיכיאטרית סגורה בשל מצבה הנפשי. הנתבעת בעצמה
מסרה כי, מצבה של התובעת לא היה טוב, הייתה אלימה ולא רגועה. (עמ' 38-ש-15
19, עמ' 33-ש-22) (מ' 35-ש-11-7);

ב. התובעת נשארה בארה"ב לתקופה של שמונה חודשים, כאשר מצליחה לחזור לארץ
בסמוך ליום 6/9/18. בתקופה זו, וכפי שעולה מהראיות, מצטיירת תמונה קשה של
הזנחה ואף הפקרות של התובעת שם: החל משהייתה אצל משפחות/אנשים "זרים"
הלידה ולקיחת התינוק ממנה והתדרדרות מצבה עד כדי "קיבוץ" נדבות; מצב שלא
מתיישב עם גרסת הנתבעת כי הנסיעה הייתה לטובת התובעת ושיקום חייה.

ג. הנתבעת ניסתה להרשים כי על אף שהיא עצמה חזרה לארץ, היא דאגה לתובעת
בארה"ב, והייתה בקשר אתה, דאגה לה לבית מרוהט, למדריכת שיקום, לרופא
נשים והייתה בקשר לשלומה ואף הוכנה לה תוכנית לשיקום יוקרתית, בכדי להתחיל
בחיים חדשים אך תוכנית זו לא יצאה לפועל שכן התובעת חזרה לארץ (דיון 28/9/16
עמ' 17-18) (דיון 28/1/19, עמ' 35-ש-29, עמ' 36-ש-1-2), בדיון 12/4/16 (תא 10249-07-15)
(עמ' 12-ש-16). הנתבעת לא התייחסה ולא פירטה מקורות המימון של שהיית
התובעת בחו"ל לתקופה ממושכת.

התובעת לא הכחישה כי בארה"ב סיפקו לה מקום מגורים והיו לה מלווים, אך היא
מסרה כי לא היה לה טוב שם, כל הזמן רצתה לחזור לארץ והנתבעת התנגדה ואיימה
עליה באשפוזים, האישה המטפלת הייתה מעליבה אותה, התובעת אף יצאה לקבץ
נדבות וקיימה יחסים עם אנשים זרים (דיון 28/9/16 עמ' 20-ש-11, 25-ש-20
עמ' 21-ש-6).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

- ד. ודוק, התנהלות זו של הנתבעת, קרי עצם השארת הנתבעת במדינה זרה במצב שלה, בתקופה "קריטית" בחייה כשהיא לקראת לידה, וגם בזמן לידה, וגם השארתה אחרי הלידה, הינה התנהלות בלתי אחראית בעליל והפקרות לשמה. לא הוכח בפני כי יש בכל הפעולות האלה משום דאגה לאינטרס של התובעת או למצבה או כי מדובר בפעולה שנועדה לטובתה.
37. מסירת התינוק-
- חוסר אחריות של הנתבעת מקבל נפח משמעותי לאור עמדתה והתנהלותה בעניין התינוק, כשהיא מנסה ככל האפשר "להתנער" מכל מעורבות ואחריות בקשר לתינוק. אפרט.
- א. הנתבעת ניסתה בתצהירה וגם בעדותה, להרשים, בכל מאודה, כי אין לה כל מעורבות בעניין התינוק, אין לה אף מעמד ולא סמכויות בעניינו. בעדותה בפני היא הותירה בי רושם שלילי ביותר. מסרה עדות מתחמקת, בלתי משכנעת ובלתי סבירה בעליל, סביב גרסתה קיים מצבור גדול של תהיות, בקיעים וסימני שאלה. עצם עמדת הנתבעת שאין לה כל מעורבות בעניין התינוק, וכי היא התעניינה רק בתובעת עצמה, מעמידה אותה באור שלילי, ומציירת אותה כאדם לא אמין, לא אחראי, בפרט בהיותה אפוטרופוס לתובעת, שכן טובת התובעת כוללת גם שמירה על קשר טבעי עם התינוק שנולד לה.
- ב. גרסת הנתבעת כשלעצמה אינה סבירה ואינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר. לשיטתה היא הגיעה לבקר את התובעת, יומיים אחרי לידה, היא פגשה אותה גם במחלקה הפסיכיאטרית, אך לא ידעה דבר לגבי התינוק, לא בררה כלום בעניינו, לא בקשה לראות אותו, לא ידעה מה שמו ולא ידעה מה עלה בגורלו, גם התובעת לא ביקשה לברר ממנה מה עלה בגורל התינוק (עמ' 32-35) (עמ' 33-21 ש' 16-21, עמ' 34 ש' 22-7) (עמ' 37 ש' 4-9). ראה גם (עמ' 19 ש' 1-2, עמ' 17 ש' 23-25 דיון מיום 28/9/2016); הנתבעת אף מסרה כי ידעה שהתובעת השתחררה מבית חולים ללא התינוק, אך בכל זאת לא בררה הסיבה לכך (עמ' 36 ש' 6-11) קשה להלום גרסה זו של הנתבעת. סבורני כי, הפגנת הנתבעת לחוסר ידיעה וקשר מוחלט בעניין התינוק, הינו מוגזם, מעיב על מהימנותה, ומקונן בלבו של כל אדם סביר את החשד כי, לנתבעת יש מידע בעניין נסיבות הוצאת התינוק ממשמורת התובעת והיא מסתירה מידע זה בכוונה וביודעין.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל" (אדם שמונה לו אפטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

- 1
2 ג. הנתבעת מסרה גרסה עמומה מהוססת ואף מחשידה בעניין מסירת צו מינוי
3 אפטרופוס בבית חולים בארה"ב, כאשר לא ידעה להסביר, מי ביקש את צו המינוי,
4 מדוע, למי נמסר וכו'. פעם טענה כי אחד הפקידים ביקש, פעם טענה כי היא באה עם
5 הצו כי הבינה שצריך להביא מסמך זה, פעם אחרת מסרה שיכול להיות שלא בקשו
6 והיא פשוט נתנה להם הצו מיוזמתה; ופעם נוספת סיפרה כי נתנה הצו לאור מצב
7 נפשי של התובעת והתנהגותה שם וכי הצו נמסר לתינוקיה. (עמ' 31-21 ש 1-3
8 ו,עמ' 34 ש 6-1)
9 העובדה שהנתבעת נסעה לארה"ב לאחר הלידה למסר ימים, ושוב חזרה לארץ, כאשר
10 בתקופה זו התינוק נלקח מהתובעת מחזק את הגרסה והחשד כי לנתבעת כן הייתה
11 מעורבות או מידע בהליך לקיחת התינוק ממשמורת התובעת. שאם לא כן, מה מטרת
12 הנסיעה של הנתבעת למספר ימים לאחר הלידה?
13
14 38. הנתבעת נתנה מספר גרסאות לעניין התינוק ונפלו בהן סתירות ואי דיוקים -
15 א. הנתבעת הצהירה כי מאחר ולא היה לה מעמד מבחינת הרשויות, לא קבלה
16 אינפורמציה על התינוק, למעט פעם אחת שהרשו לה לראות אותו. אולם בחקירתה
17 בפניי, כשנשאלה אם ראתה את התינוק, השיבה באופן מתחמק, עמום ומהוסס ולא
18 ברור, כשהיא מדברת בכללי על "תינוקיה" (עמ' 33 ש 24-21)
19
20 ב. הנתבעת מסרה בתצהירה כי "כשבקרתי במחלקה הסגורה היא אמרה לי שהיא
21 חתמה על מסמכי אימוץ אצל העו"ס של בית חולים", אולם בחקירתה שנשאלה מתי
22 ידה שהתינוק נלקח לאימוץ? השיבה "לא ידעתי, לא הייתי מעורבת בזה. הכל
23 ספקולציות לא היה מידע שהועבר אלי" (עמ' 37 ש 6-7). בהמשך חקירתה מסרה כי
24 לא ידוע לה על חתימת התובעת על מסמכים כלשהם, היא לא נכחה ולא ברה
25 כלום (עמ' 38 ש 12-4) כאשר בדיון 28/9/16 השיבה כי לא נכון שהתובעת חתמה על
26 מסמכי אימוץ (עמ' 18 ש 30) ובהמשך כשנשאלה אם יכול להיות שתינוק נמסר
27 למשפחה מהקהילה, השיבה "אני לא יודעת, תפנו לבית חולים ותבדקו
28 ותשאלו"!! (עמ' 19 ש 9).
29

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

- ג. בדיון 12/4/16 (אפ"ס 10249-07-15 עמ' 12ש14) מסרה בעצמה "אני באתי לבית חולים לבקר אותה ושירותי הרווחה של ניו יורק לקחו את התינוק ולי אין שום מעמד שם" ..
- ד. בדיון 28/9/16 מסרה : "אני לא טיפלתי בתינוק ולא התעניינתי, אני סמכתי על הקהילה הי' שם, שדואגת ליתומות" (עמ' 18ש23-22)!!!! אך לא ברור כיצד קהילה זו – הדואגת ליתומות! קשורה לתינוק זה?
- ה. לא רק זאת, לפי תסקיר מתאריך 2/2/16 המופנה לכב' שופטת טל ויסמן בבית משפט שלום לנוער, הנתבעת ספרה בפגישתה אצל לשכת רווחה מתאריך 26/1/16, "שהתינוק שעתיד להיוולד יטופל בארה"ב בהתאם לחוקי המקום וככל הנראה יימסר לאימוץ".
- הוזה אומר, הנתבעת עצמה יודעת ומספרת לרשויות הרווחה במגדל העמק, על תכנון למסור את התינוק לאימוץ בארה"ב, וזאת לפני לידת התינוק בתאריך 8/2/16!!! דברים שעומדים בסתירה לעמדתה העיקשת שאינה יודעת ואינה מעורבת בעניין התינוק! והשאלה היא של מי התכנון ?
- ו. הנתבעת אף "סבכה" את עצמה יותר כשהיא פנתה בתאריך 11/2/16 לבית משפט כאן בבקשה לתת לה סמכויות בעניין התינוק שנולד, משמורתו הזמנית וסמכות לחתום בשם התובעת בכל הנדרש לעניינו; בקשה המעידה על "מעורבות עד צוואר" בעניין התינוק, הכל בניגוד מוחלט לגרסתה כי לא היה לה כל קשר או מעורבות בעניין התינוק ולא יודעת כלום לעניין חתימת התובעת על מסמכים.
- ב"כ הנתבעת מלינה על כך שבית המשפט לא נתן כל החלטה בבקשה זו, אך לא ברורה טרוניות ה בעניין זה. בית המשפט לא נתן כל החלטה המסמיכה את הנתבעת לחתום על כל מסמך בעניין התינוק, והנתבעת לא הייתה מוסמכת לעשות כן ללא החלטה מפורשת של ביהמ"ש. בנוסף, בבקשה זו לא נטען כי קיים הליך אימוץ. ולא נטען כי התובעת חתמה על מסמכים או קיים הליך בארה"ב לצורך הוצאת התינוק ממשמורת התובעת.
39. אי עדכון בעניין כתובת התובעת בארה"ב- התנהלות הנתבעת בסוגית בירור פרטי הנסיעה, וכתובת הנתבעת והתינוק בארה"ב, עומדות לחובתה ומחזקות את המסקנה כי 'רב הסתר על הנגלה בפרשה זו. כאמור, הנתבעת לא

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

עדכנה את בית המשפט או שירותי הרווחה בטרם הנסיעה לארה"ב. הנתבעת המשיכה בהתחמקות ואי עדכון מדויק ובזמן אמת לפרטים סביב התובעת ומקום המצאה על אף שנדרשה לעשות כן, גם במהלך ניהול ההליך בהמשך.

א. כפי שעולה מתסקיר מתאריך 2/2/16, הנתבעת נתבקשה ע"י הרווחה למסור כתובת של התובעת ופרטי מרכז רפואי בו היא מטופלת, אך זו לא עשתה כן עד לכתיבת התסקיר. ולהתרשמות הרווחה הנתבעת מתחמקת; העו"ס אף מציינת כי התנהלות הנתבעת מעלה סימני שאלה באשר לתפקודה של האפוטרופוס והתאמתה להמשיך ולשמש בתפקידה.

ב. בתאריך 11/2/16 מתקיים דיון בתיק 10249-07-15; לדיון זה לא התייצבה הנתבעת. כאן שוב עולה ענין אי עדכון הנתבעת לפרטי התובעת בארה"ב. (עמ' 2 ש21-12). ובית המשפט נותן החלטה המחייבת את הנתבעת למסור מידע אודות מקום הימצאות התובעת.

ג. בהמשך הנתבעת מסרה כתובת, ובעת שהוזמן ע"י ביהמ"ש תסקיר מהשירות הסוציאלי הבינלאומי התברר כי הכתובת אינה מדויקת. ראה (דיון מיום 12/4/2016 עמ' 21-28 ועמ' 10-5), וכן ראה תסקיר מתאריך 18/7/16 של משרד הרווחה ושירותים חברתיים במחלקה ליחסים בינלאומיים, בו דיווח כי המידע שהועבר אליהם בעניין כתובת התובעת והם העבירו לגורמי רווחה בארה"ב, לא היה נכון בפעם הראשונה ובפעם השנייה לא היה מדויק.

40. רצון התובעת למסור את התינוק לאימוץ!

לשיטת הנתבעת היא לא התערבה בעניינו של התינוק, כמו שלא התערבה בעניינו של הבן הראשון של התובעת שהוכרז כקטין נזקק, בפרט לאור כך שהתובעת הביעה דעתה בפניה כי איננה רוצה לגדל את התינוק וכי בכוונתה למסור אותו לאימוץ.

אין בידי לקבל גרסה זו של הנתבעת.

א. ראשית, הבן הראשון של התובעת "נ" נולד לפני שהנתבעת מונתה כאפוטרופוס עליה, כך שממילא לא היה לנתבעת כל מעמד בעניין קבלת ההחלטה של התובעת למסור אותו למשפחת אומנה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

- 1 שנית, אין ללמוד כלום מעניין הבן הראשון "נ", לעניין התינוק השני. נ' אמנם הוכרז
- 2 כנזקק אך הוא הושם אצל משפחת אומנה שהיא אחותו של בן הזוג. יש קשר בין
- 3 התובעת לבין בנה נ'; אך אין בכך בכדי ללמוד על כוונות התובעת למסור את בנה
- 4 השני לאימוץ, העלאת טענת זו יש בה אף חוסר הוגנות וחוסר מוסריות.
- 5
- 6 ב. התובעת מסרה פעם אחר פעם, בתצהירה ובעדותה כי רצונה הוא שבנה הקטין יחזור
- 7 אתה לארץ ויהיה עם אחיו נ'; אף אחד לא שאל אותה כשלקחו אותו והיא לא
- 8 הסכימה מעולם למסרו שם (עמ' 21 ש 5-6). הנתבעת לא הוכיחה בכל צורה שהיא כי
- 9 רצונה של התובעת היה למסור התינוק לאימוץ.
- 10
- 11 ג. הנתבעת נשאלה אם התובעת אמרה בבית חולים שהיא רוצה שהתינוק שלה יהיה
- 12 עם אחיו נ', אך היא מסרה עדות מתחמקת ובלתי משכנעת וכל פעם נותנת תשובה
- 13 אחרת. פעם התובעת לא אמרה, פעם שהנושא הוא התובעת עצמה ולא התינוק, פעם
- 14 "תשאל את התובעת". ופעם אחרת, לא ידעה מה היה רצונה של התובעת אותה עת,
- 15 שכן זו הייתה חולה ולא יודעת מה היא רוצה, כאשר העניין היה באיפה התובעת
- 16 עצמה תהיה!! (דיון 28/1/19 עמ' 35 ש 18-13, 4, 21-30).
- 17
- 18 ד. הנתבעת עצמה מסרה בעדותה כי התובעת הייתה חולה ולא ידעה מה רוצה. עובדה
- 19 זו מגבירה את אחריות הנתבעת כלפי התובעת ובפרט בעניין ההליך של הוצאת
- 20 התינוק ממשמורתה. שכן שספק רב באם התובעת הייתה כשירה לחתום על
- 21 מסמכים משפטיים כגון אימוץ או להבין תוכנם או משמעותם או משמעות החתימה
- 22 , או שמא נדרשה חתימת הנתבעת בהיותה כאפוטרופוס!!!
- 23
- 24 41. נסיבות החתימה על מסמכים לאימוץ התינוק-
- 25 א. התובעת העלתה טענות רבות בעניין נסיבות חתימתה על מסמכים בעניין בנה התינוק
- 26 בארה"ב; לשיטתה, היא הוחתמה תוך אילוץ ואיום מצד הנתבעת, על מסמכים שלא
- 27 הבינה את משמעותם ולא קיבלה כל הסבר להם, ולמיטב ידיעתה מדובר במסמכים
- 28 למסירת בנה התינוק לאימוץ.
- 29 אין מחלוקת במקרה דנן כי, התינוק הוצא ממשמורת התובעת וככל הנראה הועבר
- 30 לאימוץ, אך לא הובאו בפני מסמכים או ראיות בעניין חתימה על מסמכי האימוץ או

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

כל מסמך אחר, ולא ברור האם אכן התובעת חתמה על מסמכים אלה או שמא
הנתבעת חתמה או אישרה החתימה בהיותה אפוטרופוס.

ב. סביר הוא כי הולדת ילדים בבית חולים במדינה מתוקנת כמו ארה"ב והוצאתם
ממשמורת ההורה, מוסדר בנהלים ובמסמכים כתובים; הנתבעת בהיותה
אפוטרופוס על התובעת וביותר נוכחת בארה"ב בעת לקיחת התינוק, הייתה אמורה
לפחות, לדאוג להצטייד במסמכים או אסמכתאות בעניין הליך לקיחת הילד ע"י
הרשויות, החלטה של שירות הרווחה או החלטה של ביהמ"ש או מסמכי הסכמה
להליך, אך הנתבעת נמנעה מהצגת כל מסמך כאמור, והדבר אומר דרשני! ונזקף
לחובתה.

ג. לשיטת הנתבעת מינויה כאפוטרופוס על גופה ורכושה של התובעת היה בישראל,
ולנתבעת לא היה כל מעמד משפטי בארה"ב כך שכל הקשור בעניין התינוק שנולדו
נעשה מול התובעת והרשויות בארה"ב.
לטעמי, טענה זו של הנתבעת, עומדת לחובתה היא. אם היא סבורה שהיא
אפוטרופוסית על התובעת רק בישראל, אז הכיצד היא לוקחת אחריות ומסיעה את
התובעת בחודש שמיני להריונה לחו"ל כאשר היא במצב נפשי קשה, ומשאירה אותה
לבד ללא סמכות של אפוטרופוסות!! כאשר בהמשך התינוק שנולד הוצא ממשמורת
שלה, התנהלות זו רק מצביעה על חוסר אחריותה של הנתבעת והפקרות של
התובעת, ומעלה חשד כבד כי הנתבעת כן הייתה מעורבת בהליך זה.

42. **מסקנה** - מכל האמור לעיל, מתחייבת המסקנה לפיה, הנתבעת לא פעלה כפי שאפוטרופוס
סביר היה פועל בנסיבות העניין. לא פעלה בשקידה, במיומנות, במסירות ולא נהגה בתום לב
לשמירת עניינה וצרכיה של התובעת, היא התרשלה במילוי חובתה כאפוטרופוס על גופה
של התובעת לרבות על שמירת קשר עם בנה, ועל כן מצאתי אותה אחראית למעשה הוצאת
התינוק ממשמורת התובעת.

43. לאור מסקנתי זו, על הנתבעת לפצות את התובעת בגין הנזקים שנגרמו לה בעקבות זאת.

נזקי התובעת -

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

44. התובעת טענה לנזקים מיוחדים, וכללים; בסך של מיליון ₪. נזקים מיוחדים : הוצאות רפואיות לעבר בסך 50,000 ₪ והוצאות נסיעה לעבר בסך 100,000 ₪. ונזקים כללים בגין עוגמת נפש וכאב סבל, פגיעה באוטונומיה של הפרט, פגיעה ביכולת מימוש זכות הורית, פגיעה בהליך תקין בענייניה של התובעת והקטין. לטענתה, היא סבלה ועדיין סובלת מדיכאון עמוק לאחר לקיחת בנה ממנה מיד לאחר לידתו, ונגרמה לה נכות רפואית נפשית ובעניין זה מפנה לחוות דעת הפסיכיאטרית - ד"ר פשיניאן-

45. מאידך, טוענת הנתבעת כי התובעת לא הוכיחה כי התנהלות הנתבעת גרמה לה נזקים, לא הוכיחה ראשי הנזק הנטענים, ולא הביאה כל ראיה בעניין זה. לשיטתה, בעקבות הגשת התביעה נגדה, עוכבה יציאתה מהארץ למשך שלוש שנים ונגרמו לה נזקים שהיא מתכוונת לתבוע אותם.

הכרעה-

46. התובעת לא הביאה כל מסמך או ראיה בעניין הנזק המיוחד, ולא הוכיחה כי נגרמו לה נזקים מיוחדים.

בנוסף, אין מקום להידרש לחוות דעת של ד"ר פשיניאן. זו הוגשה לצורך בחינת שאלת הצורך במינוי אפוטרופוס לתובעת, ולא לעניין הנזק בתביעה דנן. כן, לא הוכח כאן נזק או החמרה במצבה הנפשי של התובעת כתוצאה מהאירוע שבנדון. עיקר הנזק של התובעת הוא, אפוא, נזק לא ממוני, המתבטא בכאב וסבל ועוגמת נפש, כתוצאה מפגיעה בזכותה הטבעית-יסודית שלה כאדם, עת הוצא התינוק ממשמורתה, בנסיבות כמפורט לעיל.

47. מושכלות יסוד הן: הזכות להורות וזכותו של ילד לגדול בחיק הוריו הטבעיים והביולוגיים. "זכויות שלובות זו בזו, היוצרות יחדיו את הזכות לאוטונומיה של המשפחה. זכויות אלה הן מיסודות הקיום האנושי, וקשה לתאר זכויות אנוש שתשווינה להן בחשיבותן ובעוצמתן." בע"מ 377/05 פלונית ופלוני ההורים המיועדים לאימוץ הקטין נ' ההורים הביולוגיים, פ"ד ס(1) 124, (בעמ' 2103/13 פלונית נ' משרד הרווחה - היועץ המשפטי לממשלה).

באשר לזכות ההורה, נקבע לא אחת, "כי לכל אדם זכות יסוד לגדל את ילדו". (בעמ' 366/06 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה. זכות זו הינה זכות טבעית ראשונית וחוקתית (עא 2266/93 פלוני, קטין ואח' נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

48. זכות טבעית - יסודית זו של הורה לגדל את ילדו, נשללה מהתובעת מיד לאחר לידת התינוק ועד עכשיו, לפחות. התובעת העידה בכאב נוגע ללב, כי ראתה את בנה, פעם לדקה-שתי דקות, ומיד "נלקח" ממנה. (עמ' 21ש5 דיון 28/1/2019, עמ' 20ש3 דיון 28/9/16) מאז נעלמו עקבותיו וכך למעשה התובעת לא ראתה אותו מאז!! .
- בכך למעשה נשללה מהתובעת, לממש את זכותה ההורית, ככל הורה אחר, תחילה נשללו ממנה הרגעים הכי חשובים ומאושרים בחייה של אם יולדת לחבק את בנה – פרי בטנה, לאחר שנשאה אותו במשך 9 חודשים בבטנה, והנה כשהגיע הרגע המיוחל, התינוק פשוט "נלקח" מידיה ועקבותיו נעלמו!! וכך מצאה התובעת עצמה "במציאות חדשה" מעבר לכל דמיון!!
- מאז ועד היום, נשללה זכותה של התובעת, לראות את בנה, ללטף אותו להניק אותו להאכיל ולהשתות אותו, זכותה לגדל אותו, לאמצו אל חיקה, זכותה בקיום קשר הדוק שוטף וקבוע, זכותה ליהנות ממנו, לזכות באהבתו ולרוות ממנו נחת, זכותה להיות בצדו ולמענו. (השווה עא 6106/92 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מח(4) 221)
- וגם כמובן נשללה זכותו של תינוק עצמו לגדול בחיק אמו – הורתו, זכותו להיות נתון למשמורתה .
49. אין להמעיט ואין להעלות ולו צל של ספק כי זו זכותה של התובעת, גם אם אינה ההורה האידאלי (השווה בדנא 1892/11 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד סד(3) 356). גם אם התובעת נפגעת נפש וספק אם הייתה יכולה ומסוגלת לגדל את התינוק לבדה, אין לשלול זכות זו ממנה באופן אוטומטי, מבלי לשמוע את רצונה, לשותף אותה בהליך, לאפשר לה ייצוג הולם בכדי למצות את זכויותיה. יש להזכיר כי, בנה הראשון של התובעת נמצא במשפחת אומנה, לא נשללה ממנה זכותה ההורית והיא נמצאת בקשר איתו.
50. שלילית זכות יסוד זו של התובעת, מבלי לוודא כי התובעת מודעת לתהליך ומבלי לשתף אותה או לשמוע את רצונה החופשי ובפרט שהיא אדם שמונה לו אפוטרופוס, הינה רמיסה ברגל גסה לזכויות האדם ופגיעה קשה לאין שעור בנפשה, לכך מצטרפים יסורי וחיבוטי נפש קשים, דאגות וחרדות, ותהיות בשאלה "איפה התינוק"!!! שעד היום מקומו נותר עלום!!! חוסר וודאות באשר לגורלו של התינוק!!!
- יש להזכיר כאן כי, כל זה נגרם לאישה צעירה שדרכה מעולם לא הייתה סוגה בשושנים. כאמור בהרחבה לעיל, נסיבות חייה של התובעת היו קשים, בתוך זה מצבה הבריאותי, יחסי הזוגיות, הוצאת בנה" נ" למשפחת אומנה, והעדר קשר עם משפחתה היא. ומעל כל זה, הנתבעת במעשיה, המיטה עליה אסון כבד – העלמות עקבותיו של בנה התינוק.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

51. הערכת פיצוי בגין נזק זה, קשה מאוד.
כידוע, "קביעת הפיצוי בגין נזק לא ממוני קשה היא, הן בשל הקושי האינטלקטואלי שביסוד ראש נזק זה, הן בשל הקושי להעריך בערכים כספיים את שיעורו של נזק מסוג זה במצב זה בית משפט מוסמך לפסוק פיצוי על דרך האומדנא (ע"א 3400/03 רובינשטיין נ' עין טל (1983) בע"מ)
ניתן ללמוד ולהקיש, בזהירות המתחייבת, ממקרים אחרים בהם יש פגיעה בזכות וקשר ההורות, כמו למשל מקרים של חטיפת קטין (השווה בע"מ 5668/17 פלונית נגד פלוני – מקרה של חטיפת קטין למשך 4 שנים כאשר נפסק פיצוי בגין נזק לא ממוני על הסך של 650,000 ₪ ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון על גובה הפיצוי נדחה, תמ"ש 26274-05-10 נפסק פיצוי לא ממוני בסך של 1,000,000 ₪ בגין חטיפה למשך יותר מעשר שנים). כאשר יש להדגיש כי כאבו וסבלו של כל הורה, נבחן בנסיבות הספציפיות של כל מקרה לגופו וקשה להשוות ביניהם.

52. בהתחשב בכל האמור לעיל, אני קובעת לתובעת פיצוי בגין נזק לא ממוני בסך של 600,000 ₪.

סוף דבר-

53. אני מקבלת את התביעה ומחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת, פיצוי כספי בסך של 600,000 ₪.

הסכום הנ"ל ישולם בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום המלא בפועל.
הסכומים שישולמו יופקדו בחשבון בבנק על שם התובעת, עם הערה כי לא יעשה שימוש בכספים, ללא רשות בית המשפט.

54. אני מחייבת את הנתבעת לשלם הוצאות משפט ושכ"ט בסך כולל של 20,000 ₪.
מאחר והתובעת מיוצגת ע"י הלשכה לסיוע משפטי, ההוצאות ישולמו לטובת אוצר המדינה.

55. המזכירות תשלח עותק מפסק דין לצדדים ותסגור את התיק.

(ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 56638-09-16 ל' (אדם שמונה לו אפוטרופוס) נ' ס'

תיק חיצוני:

ניתן היום, כ"א חשוון תש"פ, 19 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

ג'מילה ג'בארין כליפה, שופטת